

Secció Excursionista

Una excursió pel Montsant

Com sempre hem sortit de Reus molt aviat, i ja som a la Morera quan encara és negra nit. És sabut que en aquest temps costa força que arribi a fer-se de dia. Animsats, ens posem la motxila a l'esquena i comencem a pujar pel camí de la Grallera. Ben aviat deixem a la dreta el senderó que porta al grau dels Barrots, després entrem a pla dels Tormos, un lloc on sempre fa fred ja que hi bufa un aire gelu, que penetra fins al moll dels ossos (també pot ser que els nostres ossos encara no estiguin a punt per caminar i ho notem més). Continuem pujant per una costa força sostinguda i a la dreta deixem el camí del grau de l'Annet, el camí que seguim està força malmès i ara la pujada es fa més dura, bé ho serà fins que no arribem prop d'una alzina que hi ha al peu de les Tres Roques. Llavors la pujada es suavitzarà, després el camí planejarà fins arribar al pontet de ferro que salva una esclavissada que fa anys hi va haver. Des d'aquí podrem veure dues roques singulars: el Rei i la Reina. Després d'aquest pas, deixarem el camí de la Grallera i anirem cap a la dreta seguint un petit senderó que porta al grau de l'Annet, després trobarem un corriol que va a la serra Major seguint pel fons del comellar de l'Espinós, però nosaltres anirem muntanya amunt per la roca pelada gairebé sense ombra de camí. Aquest tram és molt dret, si es va prop de l'abim es veu una magnífica vista del Priorat. Arribats a dalt de tot del llom del serrall, seguim fins a la serra major. El senderó, ara més marcat, passa entre els comellars de l'Espinós a l'esquerra i el de Rosalí a la dreta. Ens apropem al punt més alt, on trobem el camí de capçada que va d'Albarca a Cabacés i des d'on podem gaudir d'una magnífica panoràmica del Pirineu, amb tota seguretat la més extensa de totes les que es poden veure dels diferents llocs del país. Avui el dia és molt clar, l'atmosfera és neta i veiem des del Vignemale i el massís del Mont Perdut fins al Canigó. Ens entretenim endevinant els diferents pics; així descobrim amb força claredat

el Cilindre, l'esmentat Mont Perdut, el Cotiella, més avançat i que tapa els Posets. Avui, com que hi ha molta neu, es veu la Penya Montanyesa, després el massís de la Maladeta, la zona dels Biciberris, s'entreveu la Pica, el Cadí, el port del Compte i al seu darrere el Puigmal. Després una lleugera borina va tapant la part més oriental del Pirineu i no ens permet descobrir els pics i serralades que continuen. Plenaments satisfets de l'espectacle continuem el nostre camí. Deixem el camí de capçada per agafar un senderó que va per un serrall que separa les barrancades de l'Aixaragall de la de les Falles. Després, just en un pi gros, deixem a la dreta el senderó que s'entafora cap dins del barranc de les Falles. Nosaltres seguim pel llom de la muntanya cercant els passos que ens permeten baixar cap a les diferents lleixes fins arribar al barranc dels Pèlcs. No hi ha cap pas difícil però són entretinguts. Ens ho passem bé, de tant en tant guaitem cap a la dreta i gaudim del feréstec paisatge del barranc de les Falles. Avui trobem una dificultat: hi ha una batuda de porcs senglars. S'han ajuntat les colles d'Ulldemolins i de Cornudella i sembla que agafen una zona bastant ampla. Trobem un caçador, un home gran, d'Ulldemolins, molt amable, que ens diu per on va la batuda, ens convida a tastar un fuet fet de carn de senglar que els companys troben molt bo, l'acomiaten i continuem el nostre camí, però canviarem la ruta inicial, no fos cas que ens trobéssim entremig del sarau.

Arribats al barranc dels Pèlcs, el seguirem aigües amunt, quan arribem a la pista trobem una gran quantitat de vehicles. Un caçador que hi ha per allí ens diu que ha estat arranjada. Bé, és una notícia. Passem el barranc de la Bruixa. Aquí mateix surt un petit senderó que porta a la cova del mateix nom. És interessant anar-hi, però cal retornar pel mateix camí ja que no hi ha altra sortida. Segueix l'imponent cingle de la Carraguina. Al seu peu, i ara bastant tapades per la vegetació, hi ha les coves Fredes, després a la

dreta ve el barranc de les Pletes, que s'inicia al peu de la roca Corbatera. Arribem a l'Ereta, on deixem el barranc dels Pèlcs i anem a pujar pel comellar de les coves Raconeres fins dalt del portell del Peret, per on passa el camí d'Obaga, que deixem. Tenim davant la vall d'Ulldemolins amb el poble al bell mig. Baixem i ens adrecem cap al grau de la Cova del Corb. Està una mica malmès però fa de bon passar. Aquí, abans de començar a baixar el grau, surt un senderó que porta a la miranda que hi ha a la roca del Llençol, un lloc digne de visitar. Hom hi esmerçarà uns deu minuts. Seguim. La baixada es fa entre bosc d'obaga, el camí és força dret fins arribar a la pista que ve d'Albarca. La seguim per l'esquerra fins arribar a l'ermita de Santa Magdalena, un lloc ombriu, molt fred, que a l'estiu fa les delícies de la gent.

Aquí acabem l'excursió. Ha tingut una durada d'unes quatre hores i mitja, sense cap dificultat. Si hom la vol allargar una mica més, al sortir de la Morera pot pujar pel grau dels Barrots, més entretingut (la seva espectacularitat s'ho val) i en ser al portell del Peret anar cap a l'esquerra seguint el camí d'Obaga i passant pel serrall de la Malacabada baixar el grau del Pi de la Carabasseta. No voldria acabar sense fer una reivindicació: la serra de Montsant pertany a la comarca del Priorat, comarca amb personalitat pròpia com ho són totes i cada una de les comarques de Catalunya i no aplegades al voltant d'uns noms de regust centralista i que tots hauríem de rebutjar.

■ RAFAEL FERRÉ MASIP

Aquesta excursió es farà el dia 28 de març conjuntament amb el Centre Excursionista de Catalunya